

พระธรรมดาเนียล - บทที่หนึ่งร้อยแปดสิบห้า

ความเป็นพระเจ้าทรงปรากฏในสภาพมนุษย์:

คำสารภาพอันลึกซึ้งของเปโตรและนัยสำคัญของคำนั้น

Jeff Pippenger

2024-04-15

เมื่อเปโตรได้ให้คำตอบต่อคำถามของพระคริสต์ที่ว่าเหล่าสาวกกล่าวว่าพระองค์คือผู้ใด

เขาได้ระบุว่าพระเยซูทรงเป็นผู้ที่ได้รับการเจิม คือพระคริสต์ พระเมสสิยาห์

เขายังกล่าวด้วยว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า.

ครั้นพระเยซูเสด็จมาถึงเขตแดนเมืองซีซาเรียฟิลิปปี พระองค์ตรัสถามเหล่าสาวกของพระองค์ว่า "คนทั้งหลายกล่าวว่าเรา บุตรมนุษย์ เป็นผู้ใด" เขาทั้งหลายทูลว่า "บางคนว่าเป็นยอห์นผู้ให้บัพติศมา บางคนว่าเป็นเอลียาห์ และคนอื่น ๆ ว่าเป็นเยเรมีย์หรือศาสดาพยากรณ์คนหนึ่ง" พระองค์ตรัสแก่เขาว่า "แต่พวกท่านเล่าว่าเราเป็นผู้ใด" ซีโมนเปโตรทูลตอบว่า "พระองค์คือพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่" พระเยซูจึงตรัสตอบเขาว่า "ซีโมนบารโยนาเอ๋ย ท่านเป็นสุขแล้ว เพราะว่ามีใจเนื้อหนึ่งและโลหิตที่ได้สำแดงเรื่องนี้แก่ท่าน แต่เป็นพระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ และเราบอกท่านด้วยว่า ท่านคือเปโตร และบนศิลานี้เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้ และประตูแห่งแดนนรกจะมีชัยเหนือคริสตจักรนั้นหาไม่ ได้ เราจะมอบกุญแจแห่งอาณาจักรสวรรค์ไว้แก่ท่าน และสิ่งใด ๆ ที่ท่านจะผูกมัดไว้ในโลก สิ่งนั้นก็จะถูกผูกมัดไว้ในสวรรค์ และสิ่งใด ๆ ที่ท่านจะปล่อยในโลก สิ่งนั้นก็จะถูกปล่อยในสวรรค์" มัทธิว 16:13-19

โดยผ่านทางเปโตร

พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงนำเสนอมความจริงอันเป็นสาระสำคัญเพื่อให้ชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันเข้าใจ

พระองค์ได้ทรงกระทำเช่นนั้นที่ปานิอุม ซึ่งก็คือซีซารียาฟิลิปปี

ปานิอุมเป็นสถานที่ตั้งพระวิหารอันศักดิ์สิทธิ์ที่สุดในการนมัสการพญานาค เพราะกรีซเป็นตัวแทนของโลก และโลกในยุคสุดท้ายก็คือสหประชาชาติ ผู้ซึ่งเป็นตัวแทนฝ่ายโลกของพญานาค "ประตูแห่งนรก"

เป็นชื่อเรียกพระวิหารของแพน เทพเจ้าแพะของกรีก พระวิหารนั้นถูกสร้างขึ้นหน้า

ถ้าที่มีบ่อน้ำพุปานิอุมอยู่ภายใน บ่อน้ำพุปานิอุมเป็นต้นน้ำที่หล่อเลี้ยงแม่น้ำจอร์แดน

ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของพระคริสต์

ชื่อ "จอร์แดน" หมายถึง "ผู้ลงมา" และแม่น้ำสายนี้เริ่มต้นเส้นทางในเขตภูเขาทางตอนเหนือของอิสราเอล

โดยรับต้นน้ำหลักจากบ่อน้ำพุแห่งภูเขาเฮอร์โมน ซึ่งเป็นยอดเขาสูงที่สุดในเทือกเขาเฮอร์โมน

และเป็นที่ตั้งของน้ำพุซึ่งเรียกว่า "ประตูแห่งนรก" เฮอร์โมนหมายถึง "ศักดิ์สิทธิ์" และ "จอร์แดน" หมายถึง

"ลงมา" แม่น้ำจอร์แดนไหลจากที่สูงแห่งภูเขาเฮอร์โมน และไหลลงผ่านหุบเขารอยแยกจอร์แดน

จนในที่สุดไปถึงทะเลเดดซี ซึ่งเป็นจุดต่ำที่สุดบนพื้นผิวโลก

สายน้ำที่หล่อเลี้ยงแม่น้ำจอร์แดน ซึ่งมีต้นกำเนิดในวิหารของแพน

และท้ายที่สุดไหลไปถึงจุดที่ต่ำที่สุดบนแผ่นดินโลก เป็นภาพแทนการเสด็จลงมาของพระบุตรของพระเจ้า

เมื่อพระองค์ทรงละจากภูเขาศักดิ์สิทธิ์อันสูงสุดเพื่อเสด็จลงมาสู่ "ทะเลมรณะ" อันต่ำที่สุดของโลกนี้

การที่พระคริสต์เสด็จลงมาจากสวรรค์ถึงความตายบนกางเขน

ยังเป็นภาพแทนด้วยว่าพระองค์ทรงรับสภาพเนื้อหนังของมนุษย์ที่ล้มลงในบาปไว้กับพระองค์เอง

เพราะการเสด็จจากสวรรค์สู่กางเขนของพระองค์ได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยสายน้ำที่มีต้นกำเนิดจาก

"ประตูแห่งนรก"

ทะเลเดดซีมิได้เป็นเพียงสถานที่ที่ต่ำที่สุดบนแผ่นดินโลกเท่านั้น หากยังเป็นแหล่งน้ำที่เค็มที่สุดบนโลกด้วย โดยมีความเค็มมากกว่ามหาสมุทรถึงเก้าเท่า ความตายของพระคริสต์บนกางเขน ซึ่งทะเลเดดซีเป็นภาพลักษณ์ล่วงหน้าแห่งสิ่งนั้น คือสถานที่ที่พระองค์ทรงยืนยันพันธสัญญาของพระองค์กับคนเป็นอันมาก

และบรรดาเครื่องบูชาธัญญาหารของเจ้า เจ้าจงปรุงด้วยเกลือ
อย่าให้เกลือแห่งพันธสัญญาของพระเจ้าของเจ้าขาดไปจากเครื่องบูชาธัญญาหารของเจ้า
เจ้าจงถวายเกลือพร้อมกับบรรดาของถวายทั้งสิ้นของเจ้า เลวีนิติ 2:3

ระหว่างทางจากบ่อน้ำพุแห่งภูเขาเออร์โมน แม่น้ำจอร์แดนไหลผ่านทะเลกาลิลี ซึ่งเป็นที่รู้จักอีกด้วยในชื่อทะเลสาบทิเบเรียสและทะเลสาบคินเนเรท กาลิลีหมายถึง "บ้านพัก" หรือ "จุดเปลี่ยน" ทิเบเรียสเป็นนามของผู้ปกครองชาวโรมันผู้สืบต่อจากออกัสตัส ซีซาร์ และด้วยรูปร่างของทะเลสาบ จึงเรียกว่า คินเนเรท ซึ่งหมายถึง "พิน" หรือ "พินเขาคู" จุดเปลี่ยนของมนุษยชาติคือเมื่อทิเบเรียส ซีซาร์ปกครองอยู่และพระเยซูถูกตรึงกางเขน และพินทุกตัวในสวรรค์ก็เจียบเสียดลง คำพยานทางภูมิศาสตร์ของแม่น้ำจอร์แดนอันสัมพันธ์กับ "ประตูนรก" ซึ่งเป็นวิหารของเทพเจ้ากรีกนามแพน กล่าวถึงคำพยานซึ่งเปโตรได้ประกาศโดยการดลใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

การทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ของพระคริสต์คือการผสมกันของความเป็นพระเจ้าและความเป็นมนุษย์ ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อบุตรของพระเจ้าผู้ทรงเป็นพระเจ้าทรงรับสภาพเนื้อหนังของมนุษย์ไว้กับพระองค์เอง จึงทรงผสมความเป็นพระเจ้ายกกับความเป็นมนุษย์เข้าด้วยกัน ดังที่มีภาพแทนโดยสายน้ำจากบ่อน้ำพุซึ่งหล่อเลี้ยงแม่น้ำจอร์แดน สิ่งหล่อเลี้ยงบ่อน้ำพุนั้นคือน้ำค้างฝน และหิมะที่ตกลงบนภูเขาเออร์โมน โดยเออร์โมนเป็นภาพแทนของภูเขา "ศักดิ์สิทธิ์" ซึ่งคือเยรูซาเล็มเบื้องบน.

บทเพลงขึ้นไปของดาวิด ดูเถิด การที่พี่น้องอาศัยอยู่ร่วมกันด้วยความปรองดองเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวนั้น
ช่างดีและช่างน่าชื่นใจเพียงใด! เป็นดั่งน้ำมันเจิมอันประเสริฐบนศีรษะ ซึ่งไหลลงบนหนวดเครา
คือหนวดเคราของอาโรน ที่ไหลลงไปถึงชายเสื้อของท่าน; ดั่งน้ำค้างแห่งเออร์โมน
และดั่งน้ำค้างที่ตกลงบนภูเขาศิโยน: เพราะที่นั่นพระยาห์เวห์ทรงบัญชาพระพร คือชีวิตเป็นนิรันดร์ สดุดี
133:1-3

"น้ำมันเจิมอันล้ำค่า" ที่ไหลลงมาตามหนวดเคราของอาโรน
คือน้ำมันที่ใช้เมื่อเขาและบุตรชายของเขาได้รับการเจิมให้เป็นปุโรหิตของพระเจ้า

และเจ้าจงเอาเลือดซึ่งอยู่บนแท่นบูชา และน้ำมันเจิมนั้นมาประพรมเหนืออาโรน และเหนือเสื้อผ้าของเขา
และเหนือบุตรชายของเขา และเหนือเสื้อผ้าของบุตรชายของเขาพร้อมกับเขา แล้วเขาจะถูกชำระให้บริสุทธิ์
ทั้งเสื้อผ้าของเขา ทั้งบุตรชายของเขา และเสื้อผ้าของบุตรชายของเขาพร้อมกับเขา อพยพ 29:21

เปโตรได้แสดงคำสารภาพแทนสาวกทั้งปวง
และในการนั้นเขาได้แสดงคำสารภาพของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันด้วย
ผู้ซึ่งจะได้รับการเจิมให้เป็นปุโรหิตภาพอันเป็นเอกภาพ ซึ่งถูกชูขึ้นเป็นธงสัญญา "น้ำมัน" ที่ใช้เจิมอาโรนนั้น
ก็เป็นดั่งน้ำค้างแห่งภูเขาเออร์โมน และเป็นดั่งน้ำค้างแห่งภูเขาทั้งหลายของศิโยนด้วย "น้ำมัน" และ "น้ำค้าง"
คือข่าวสารซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนการเจิมของพระวิญญาณบริสุทธิ์

จงเจียหูฟังเถิด โอ ฟาสวรรค์ทั้งหลาย แล้วข้าพเจ้าจะกล่าว และจงฟังเถิด โอ แผ่นดินโลก
ถ้อยคำจากปากของข้าพเจ้า คำสั่งสอนของข้าพเจ้าจะตกลงดลฝน คำพูดของข้าพเจ้าจะกลั่นลงดลน้ำค้าง
ดลฝนละอองเหนือพืชอ่อน และดลห่าฝนเหนือหญ้า เพราะข้าพเจ้าจะประกาศพระนามของพระยาห์เวห์

ท่านทั้งหลายจงถวายความยิ่งใหญ่แด่พระเจ้าของเรา เฉลยธรรมบัญญัติ 32:1-3

“น้ำค้าง” คือ “คำสอน” ที่ตกลงบนภูเขาแห่งศิโยน และเป็น “น้ำมัน” แห่งการเจิมซึ่งกระทำให้คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันเป็นหนึ่งในเดียวกัน ผู้ซึ่งเป็นปุโรหิตของพระเจ้าในวาระสุดท้าย คำสอนนั้นหยดลงดังฝน และกลั่นลงดั่งน้ำค้าง เพราะมันถูก “ประกาศ” มันถูกประกาศเพราะฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกจะต้องเงี้ยวหูฟังและสดับถ้อยคำจากพระโอษฐ์ของพระองค์ผ่านทางคณะปุโรหิตที่เป็นหนึ่งเดียวกัน ซึ่งเป็นธงสัญญาณผู้ประกาศข่าวสารแห่งเสียงร้องยามเที่ยงคืนและเสียงร้องอันดัง】 【.

ช่างงดงามยิ่งนักบนภูเขา คือเท้าของผู้ที่นำชาวติมา ผู้ที่ประกาศสันติภาพ ผู้ที่นำชาวดีแห่งสิ่งอันประเสริฐมา ผู้ที่ประกาศความรอด ผู้ที่กล่าวแก่ศิโยนว่า “พระเจ้าของเจ้าทรงครอบครอง!” ยามเฝ้าของเจ้าจะเปล่งเสียงขึ้น เขาทั้งหลายจะร้องเพลงพร้อมกันด้วยเสียงเดียวกัน เพราะเขาทั้งหลายจะเห็นต่อหน้า เมื่อพระยาห์เวห์ทรงนำศิโยนกลับคืนมา จงเปล่งเสียงด้วยความชื่นบาน จงร้องเพลงพร้อมกันเกิด โอทิวกร้างของเยรูซาเล็ม เพราะพระยาห์เวห์ได้ทรงปลอบประโลมประชากรของพระองค์แล้ว พระองค์ได้ทรงไถ่เยรูซาเล็มแล้ว พระยาห์เวห์ได้ทรงเผยพระกรอันบริสุทธิ์ของพระองค์ต่อหน้าสายตาของประชาชาติทั้งสิ้น และที่สูญหายไปแผ่นดินโลกทั้งสิ้นจะให้เห็นความรอดของพระเจ้าของเรา อีสยาห์ 52:7-10

ยามเฝ้าในยุคสุดท้าย ซึ่งเปโตรเป็นภาพแทน ประกาศความรอดและสันติสุข และพวกเขาจะเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เพราะพวกเขาจะเห็นพ้องต้องกัน เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเมื่อ “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงนำศิโยนกลับคืนมา” คำภาษาฮีบรูที่แปลว่า “นำกลับคืนมา” มีความหมายว่า “กลับด้าน” เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงกลับด้านศิโยน ก็หมายความว่าเดิมศิโยนได้อยู่ในสภาพเป็นเชลย ดังที่เป็นภาพแทนโดยการกระจัดกระจาย และสิ่งนั้นย่อมถูกกลับด้านเมื่อการเป็นเชลยสิ้นสุดลง

เพราะพระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า เมื่อครบกำหนดเจ็ดสิบปีทาบิโณนแล้ว เราจะมาเยี่ยมเยียนเจ้า และจะกระทำตามพระวจนะอันประเสริฐของเราที่มีต่อเจ้า คือ ให้เจ้ากลับมายังสถานที่นี้ เพราะเรารู้ความคิดที่เราคิดไว้เพื่อเจ้า พระยาห์เวห์ตรัส คือความคิดแห่งสันติภาพ มิใช่แห่งความชั่วร้าย เพื่อจะให้โอกาสและความหวังแก่เจ้า แล้วเจ้าทั้งหลายจะร้องทูลต่อเรา และจะมาอธิษฐานต่อเรา และเราจะฟังเจ้า เจ้าทั้งหลายจะแสวงหาเราและพบเรา เมื่อเจ้าแสวงหาเราด้วยสุดสิ้นใจของเจ้า เราจะให้เจ้าพบเรา พระยาห์เวห์ตรัส และเราจะให้การเป็นเชลยของเจ้าสิ้นสุดลง และจะรวบรวมเจ้าจากบรรดาประชาชาติทั้งสิ้น และจากสถานที่ที่ห่างไกลที่เราได้ขับไล่เจ้าไปนั้น พระยาห์เวห์ตรัส และเราจะนำเจ้ากลับมายังสถานที่ซึ่งเราให้เจ้าถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยนั้น เยเรมีย์ 29:10-14

บรรดาผู้พยากรณ์ทั้งสิ้นกำลังกล่าวถึงยุคสุดท้าย และในยุคสุดท้ายนั้น ประชากรของพระองค์อยู่ในการเป็นเชลยซึ่งจะต้องถูกพลิกกลับ เพื่อให้คำพยาณแห่งคำพยากรณ์สำเร็จลุล่วง.

พระวจนะซึ่งมาถึงเยเรมีย์จากพระยาห์เวห์ว่า พระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า จงเขียนถ้อยคำทั้งสิ้นซึ่งเราได้กล่าวแก่เจ้าไว้ในหนังสือเล่มหนึ่ง เพราะดูเถิด วันเวลานั้นกำลังมาถึง พระยาห์เวห์ตรัส ว่าเราจะให้เชลยแห่งชนชาติของเรา คืออิสราเอลและยูดาห์ กลับคืนมา พระยาห์เวห์ตรัส และเราจะให้เขาทั้งหลายกลับมายังแผ่นดินซึ่งเราได้ให้แก่บรรพบุรุษของเขา และเขาทั้งหลายจะได้ครอบครองแผ่นดินนั้น เยเรมีย์ 30:1-3

หลังจากการหลับใหลอยู่สามวันครึ่ง เช่นเดียวกับที่ลาซารัสหลับอยู่สี่วัน และดาเนียลคร่ำครวญอยู่ยี่สิบเอ็ดวัน มีคาเอลทรงให้พยานทั้งสองเป็นขึ้นมาอีกครั้ง ซึ่งคือประชากรของพระองค์ในวาระสุดท้าย

และทรงนำพวกเขาเข้าสู่ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

อีกทั้งยังทรงเจิมพวกเขาผ่านข้าวสารที่ถูกเผยแพร่ไปทั่วโลก ข้าวสารนั้นคือ “น้ำค้าง” แห่งภูเขาเฮร์โมน (ภูเขาศักดิ์สิทธิ์) ซึ่งหล่อเลี้ยงธารน้ำพาน และต่อจากนั้นธารน้ำนั้นก็หล่อเลี้ยงแม่น้ำจอร์แดน

การเจิมที่สำเร็จขึ้นโดยข้าวสารนั้นเป็นภาพแทนการเจิมของพระเยซู

อันเป็นเครื่องหมายเมื่อพระองค์ได้ทรงเป็นพระคริสต์ ซึ่งเปโตรได้ระบุไว้

เมื่อเปโตรประกาศยอมรับพระคริสต์ว่าเป็นพระบุตรของพระเจ้า

เขาได้เป็นตัวแทนของพระคริสต์ในฐานะทั้งพระบุตรของพระเจ้าและบุตรมนุษย์ ดังที่แสดงไว้โดยน้ำนั้นของ “ประตูแห่งนรก” ซึ่งหล่อเลี้ยงแม่น้ำจอร์แดน

คำสารภาพของเปโตรเกิดขึ้นโดยการตลใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และความจริงนั่นเอง

คือว่าพระเยซูทรงเป็นพระคริสต์ ผู้ทรงรับการเจิม และว่าพระองค์ทรงเป็นทั้งพระเจ้าและมนุษย์

ซึ่งพระเยซูทรงระบุว่า เป็นความจริงที่จะเป็นจุดศูนย์กลางของการต่อสู้กับประชากรของพระเจ้าในวาระสุดท้าย

ซึ่งพระคริสต์ทรงสัญญาว่าจะมีชัยชนะ เพราะ “ประตูแห่งนรก” จะไม่อาจมีชัยชนะเหนือความจริงนี้ได้

ความจริงก็คือว่า ในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 เช่นเดียวกับที่พระเยซูทรงได้รับการเจิม ณ

การรับบัพติศมาของพระองค์ การประทับตราของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันก็ได้เริ่มต้นขึ้น

และในประวัติศาสตร์นั้นจะมีความผิดพลาดประการหนึ่งซึ่งจะสังหารประชากรของพระองค์ในยุคสุดท้าย

จนกว่าพระองค์จะทรงให้พวกเขาฟื้นขึ้นมาและทรงกลับสภาพการเป็นเชลยของพวกเขา

กระบวนการแห่งการฟื้นคืนชีพรวมถึงการทรงรวบรวมประชากรของพระองค์ให้เป็นกองทัพอันทรงฤทธิ์

ซึ่งถูกยกขึ้นเป็นธงสัญญาณ งานแห่งการให้ฟื้นคืน การชำระให้บริสุทธิ์ การทำให้เป็นหนึ่งเดียว และการยกขึ้น

ภายหลังความตายในถนนทั้งหลาย

ได้รับการสำแดงเป็นภาพประกอบไว้ในข้อสิบถึงข้อสิบห้าแห่งดาเนียลบทที่สิบเอ็ด

ตลอดจนในพระคัมภีร์ตอนอื่น ๆ แต่ในข้อสิบสามถึงข้อสิบห้า

พระคริสต์ได้ทรงนำเหล่าสาวกของพระองค์มาถึงซีซารียาฟิลิปปีอีกครั้งหนึ่ง ถึงปาเนียม และ ณ

ที่นั่นเองที่พระราชสัญลักษณ์ของพระเจ้าถูกประทับไว้ที่หัวนิรันดร์

ต่อเมื่อเราเข้าใจความลึกซึ้งของข้อเท็จจริงเหล่านี้เท่านั้น

เราจึงจะสามารถตระหนักถึงการสำแดงแห่งความจริงที่อยู่ในพยานแห่งซีซารียาฟิลิปปีได้

ในข้อสิบแปดแห่งบทที่สิบหกของพระธรรมมัทธิว ชื่อของซีโมน บาร์โธนาห์ ถูกเปลี่ยนเป็นเปโตร

ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ดังที่ได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ในบทความล่าสุด การสำแดงทางคณิตศาสตร์ที่สถาปนาไว้ในข้อนี้ขยายความยิ่งใหญ่ของพระเยซูในฐานะผู้ทรงนับจำนวนอันน่าอัศจรรย์

เพราะเปโตรไม่เพียงอาจเข้าใจได้ว่าเป็นตัวแทนของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันเท่านั้น แต่มัทธิว 16:18

ยังเป็นสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ของ “phi” อีกด้วย

ก่อนที่เราจะกล่าวถึงคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับ “phi” ควรสังเกตว่า “phi” เป็นส่วนหนึ่งของคำว่า “Philippi”

ซึ่งเป็นชื่อที่สองในบรรดาชื่อทั้งสองของเมือง Panium ข้อสิบแปดระบุว่าพระเยซูตรัสกับเปโตรเป็นภาษาฮีบรู

ซึ่งถูกบันทึกไว้เป็นภาษากรีก และต่อมาถูกแปลเป็นภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนทั้งสามนั้นกล่าวถึงการทรงควบคุมพระวอจนะของพระคริสต์

เมื่อพิจารณาคำดังกล่าวร่วมกับระบบทางคณิตศาสตร์ของการคุณค่าตำแหน่งตามลำดับเลข จะชี้ให้เห็นว่าชื่อ

Peter มีค่าเท่ากับหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน อันเป็นการเน้นย้ำว่าพระเยซูทรงเป็นผู้ทรงนับอันมหัศจรรย์

ในข้อเดียวกันนั่นเอง ที่ซึ่งพระเยซูทรงประกาศว่าพระองค์จะทรงสร้างคริสตจักรของพระองค์ ผู้ทรงนับอันมหัศจรรย์

ได้ทรงควบคุมกระบวนการแปลเพื่อให้แน่ใจว่าความจริงซึ่งแสดงไว้ในข้อสิบแปดของบทที่สิบหก

จะเป็นตัวแทนของสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ “phi.”

และเราบอกท่านด้วยว่า ท่านคือเปโตร และบนศิลานี้เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้ และประตูแห่งนรกจะมีชัยต่อคริสตจักรนั้นไม่ได้ มัทธิว 16:18

คริสตจักรของพระองค์มิได้ถูกสร้างขึ้นบนหลักคำสอนเพียงว่า พระเยซูทรงเป็นพระคริสต์ และว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าเท่านั้น แต่ยังตั้งอยู่บนความจริงด้วยว่า พระองค์ทรงเป็นพระวาทะ และพระวาทะนั้นได้ทรงสร้างและทรงควบคุมสรรพสิ่งทั้งปวง รวมถึงคณิตศาสตร์ ไวยากรณ์ และกิจการของมนุษย์ด้วย

ในพระองค์นั้น เราทั้งหลายก็ได้รับมรดกด้วย โดยทรงลิขิตไว้ล่วงหน้าตามพระประสงค์ของพระองค์ผู้ทรงกระทำกิจการพัดให้เป็นไปตามคำปรึกษาแห่งพระทัยของพระองค์เอง เอเฟซัส 1:11

ฟี ซึ่งมักแทนด้วยอักษรกรีก ϕ (phi) เป็นค่าคงที่ทางคณิตศาสตร์ที่มีค่าประมาณเท่ากับ 1.618033988749895 จำนวนนี้เป็นที่รู้จักกันในนาม "อัตราส่วนทองคำ" หรือ "สัดส่วนอันศักดิ์สิทธิ์" เป็น "จำนวนอตรรกยะ" หมายความว่าไม่สามารถเขียนให้อยู่ในรูปเศษส่วนอย่างง่ายได้ และการแสดงค่าในรูปทศนิยมของมันดำเนินต่อไปอย่างไม่มีการสิ้นสุดโดยไม่ซ้ำกัน

อัตราส่วนทองคำมีคุณสมบัติอันน่าทึ่งหลายประการ และปรากฏอยู่ในบริบทต่าง ๆ ของคณิตศาสตร์ ศิลปะ สถาปัตยกรรม ธรรมชาติ และสาขาอื่น ๆ อีกมากมาย มักพบอัตราส่วนนี้ในรูปทรงเรขาคณิต เช่น สี่เหลี่ยมผืนผ้า ห้าเหลี่ยม และทรงสิบสองหน้า ซึ่งอัตราส่วนของด้านที่ยาวกว่าต่อด้านที่สั้นกว่านั้นเท่ากับฟี

ในศิลปะและสถาปัตยกรรม เชื่อกันว่าอัตราส่วนทองคำก่อให้เกิดสัดส่วนที่งดงามน่าพิงพอใจทางสุนทรียภาพ ศิลปินและสถาปนิกได้ใช้อัตราส่วนนี้ตลอดประวัติศาสตร์ ตั้งแต่อารยธรรมโบราณ ผ่านยุคฟื้นฟูศิลปวิทยา และต่อเนื่องมาจนถึงยุคหลังจากนั้น ในการออกแบบองค์ประกอบ อาคาร และงานศิลปะ ในทางคณิตศาสตร์ อัตราส่วนทองคำปรากฏอยู่ในสมการและลำดับทางคณิตศาสตร์หลากหลายรูปแบบ รวมทั้งลำดับฟีโบนัชชี ซึ่งแต่ละพจน์เป็นผลรวมของสองพจน์ก่อนหน้า เมื่อพจน์ต่าง ๆ ในลำดับฟีโบนัชชีเพิ่มมากขึ้น อัตราส่วนของพจน์ที่อยู่ติดกันจะเข้าใกล้ค่าไฟ (phi) มากขึ้นเรื่อย ๆ

ในข้อ 16:18 เราพบค่าคณิตศาสตร์ฟี (1.618...) พระเยซู พระเจ้า "ผู้ทรงกระทำสิ่งทั้งปวงตามพระดำริแห่งพระประสงค์ของพระองค์เอง" ทรงกำหนดที่จะทรงประทับลายพระหัตถ์ของพระองค์ในฐานะปัลโมนี ผู้ทรงมหัศจรรย์แห่งจำนวน หรือผู้ทรงนับความลึกลับ ไว้ในภูมิศาสตร์เชิงพยากรณ์ซึ่งระบุสนามรบของคริสตจักรของพระองค์กับประตูแห่งนรกในยุคสุดท้าย ณ สมรภูมิเชิงพยากรณ์นั้น โดยผ่านการทรงควบคุมตัวเลขของพระองค์ พระองค์ทรงใช้ "เปโตร" เป็นภาพแทนของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ผู้ซึ่งชื่อของเขาถูกเปลี่ยนจาก "ซีโมน" ผู้ที่ได้ยินสารของนกพิราบ เป็น "เปโตร"

ดังนั้นจึงทรงกำหนดหมายหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้นว่าเป็นชนแห่งพันธสัญญาของพระองค์ในยุคสุดท้าย

"ศิลา" ที่พระองค์ทรงเลือกเพื่อทรงสร้างคริสตจักรของพระองค์นั้น คือศิลารากฐาน

เป็นรากฐานและศิลามุมเอกแห่ง "เจ็ดเวลา" ในลิวินิตี บทที่ยี่สิบหก

เพราะไม่มีรากฐานอันแท้จริงใดที่มีไช้พระคริสต์ นับตั้งแต่พิธีบัพติศมาของพระคริสต์ เมื่อซีโมน "ไดยิน"

ข่าวสารของนกพิราบ จนถึงกางเขนแห่งทะเลตาย เป็นเวลาหนึ่งพันสองร้อยหกสิบวัน วันละสองครั้ง

มีการถวายบูชายามเช้าและยามเย็น เว้นแต่ในวันสุดท้ายของหนึ่งพันสองร้อยหกสิบวันนั้น เพราะในวันนั้น

เครื่องบูชายามเย็นได้หลุดพ้นจากปุโรหิต และบนกางเขนนั้น

พระคริสต์สิ้นพระชนม์ในฐานะเครื่องถวายบูชาลำดับที่สองพันห้าร้อยยี่สิบ) 【.

“ทุกสิ่งเต็มไปด้วยความสยดสยองและความสับสนวุ่นวาย บุโรหิตกำลังจะฆ่าเหยื่อบูชา; แต่มีดหลุดจากมือที่ไร้เรี่ยวแรงของเขา และลูกแกะก็หนีไป แบบได้มาพบกับสิ่งที่แบบนั้นซึ่งแล้วในการสิ้นพระชนม์ของพระบุตรของพระเจ้า เครื่องบูชาอันยิ่งใหญ่ได้ถูกถวายแล้ว ทางเข้าสู่สถานบริสุทธิ์ที่สุดได้ถูกเปิดออกแล้ว หนทางใหม่และมีชีวิตได้ถูกจัดเตรียมไว้สำหรับทุกคน มนุษยชาติผู้เปี่ยมด้วยบาปและความทุกข์โศกไม่จำเป็นต้องคอยการมาของมหาบุโรหิตอีกต่อไป” The Desire of Ages, 757.

“ศิลา” ซึ่งพระองค์จะทรงสร้างคริสตจักรของพระองค์ไว้บนนั้น คือศิลามุมเอกซึ่งพวกช่างก่อได้ละทิ้งไป เลขของศิลานั้นคือ “สองพันห้าร้อยยี่สิบ” ในข้อพระคัมภีร์สั้น ๆ ข้อหนึ่ง พระคริสต์ทรงสำแดงพระองค์เองว่าเป็นองค์จอมเจ้านายเหนือสรรพสิ่งทั้งปวง และเมื่อพระองค์ทรงกระทำเช่นนั้น พระองค์กำลังประทับยืนและตรัสอยู่ในข้อสิบสามถึงสิบห้าแห่งดาเนียลบทที่สิบเอ็ด

และเราบอกแก่ท่านด้วยว่า ท่านคือเปโตร และบนศิลานี้เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้ และประตูนรกจะมีชัยเหนือคริสตจักรนั้นหาไม่ ได้ มัทธิว 16:18

เราจะศึกษาต่อในบทความถัดไป

“สิ่งลึกลับทั้งหลายเป็นของพระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา แต่สิ่งทั้งปวงที่ทรงสำแดงนั้นเป็นของเราและของบุตรหลานของเราเป็นนิรันดร์” เฉลยธรรมบัญญัติ 29:29
พระเจ้าได้ทรงกระทำพระราชกิจแห่งการทรงสร้างสำเร็จอย่างไรนั้น พระองค์ไม่เคยทรงเปิดเผยแก่มนุษย์เลย วิทยาศาสตร์ของมนุษย์ไม่อาจค้นให้พบความลึกลับขององค์ผู้สูงสุดได้ ฤทธานุภาพแห่งการทรงสร้างของพระองค์นั้นเกินความเข้าใจพอ ๆ กับการดำรงอยู่ของพระองค์เอง”

“พระเจ้าได้ทรงอนุญาตให้แสงสว่างอันล้นหลามส่องลงมาทั้งโลก ทั้งในด้านวิทยาศาสตร์และศิลปะ; แต่เมื่อผู้ที่อ้างตนว่าเป็นนักวิทยาศาสตร์ก็ปรายเรื่องเหล่านี้จากทัศนคติที่เป็นเพียงของมนุษย์เท่านั้น พวกเขาจะยอมจะสรุปผิดอย่างแน่นอน. การคาดคะเนเกินกว่าสิ่งที่พระวาระของพระเจ้าได้ทรงเปิดเผยไว้ว่าเป็นสิ่งที่ไม่ผิด หากทฤษฎีของเราไม่ขัดแย้งกับข้อเท็จจริงที่พบในพระคัมภีร์; แต่บรรดาผู้ที่ละทิ้งพระวาระของพระเจ้า และพยายามอธิบายพระราชกิจแห่งการทรงสร้างของพระองค์ตามหลักวิทยาศาสตร์ กำลังลอยเค้างอยู่ในมหาสมุทรอันไม่รู้จักโดยปราศจากทั้งแผนที่และเข็มทิศ. มันสมองที่ยิ่งใหญ่ที่สุดทั้งหลาย หากมิได้รับการชี้แนะด้วยพระวาระของพระเจ้าในการค้นคว้าของตน ก็ย่อมสับสนงุนงงในการพยายามสืบค้นความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาศาสตร์กับการสำแดงของพระเจ้า. เพราะพระเจ้าผู้สร้างและพระราชกิจของพระองค์อยู่สูงล้ำเกินความเข้าใจของพวกเขา ยิ่งนัก จนไม่สามารถอธิบายได้ด้วยกฎธรรมชาติ พวกเขาจึงถือว่าประวัติศาสตร์พระคัมภีร์ไม่น่าเชื่อถือ. บรรดาผู้ที่สงสัยในความน่าเชื่อถือของบันทึกทั้งหลายในพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ จะถูกนำไปอีกชั้นหนึ่ง และสงสัยแม้กระทั่งการดำรงอยู่ของพระเจ้า; แล้วเมื่อได้สูญเสียเสมอของตนไปแล้ว พวกเขาก็ถูกละทิ้งให้กระแทกกระทั้นอยู่กับโชดหินแห่งความไม่เชื่อ.”

“บุคคลเหล่านี้ได้สูญเสียความเรียบง่ายแห่งความเชื่อไปแล้ว ความมีความเชื่อมั่นอันแน่วแน่ในสิทธิอำนาจอันทรงพระเจ้าแห่งพระวาระบริสุทธิ์ของพระเจ้า พระคัมภีร์มิใช่สิ่งที่จะนำไปทดสอบด้วยแนวคิดทางวิทยาศาสตร์ของมนุษย์ ความรู้ของมนุษย์เป็นเครื่องชี้นำที่ไม่น่าไว้วางใจ บรรดาผู้สงสัยที่อ่านพระคัมภีร์เพียงเพื่อจับผิด อาจเนื่องด้วยความเข้าใจที่ไม่สมบูรณ์ทั้งในฝ่ายวิทยาศาสตร์หรือในฝ่ายการทรงสำแดง

อ้างว่าพบข้อขัดแย้งระหว่างสิ่งทั้งสอง แต่เมื่อเข้าใจอย่างถูกต้องแล้ว
สิ่งทั้งสองย่อมสอดคล้องกันอย่างสมบูรณ์ โมเสสเขียนภายใต้การทรงนำของพระวิญญาณของพระเจ้า
และทฤษฎีธรณีวิทยาที่ถูกต้องจะไม่มีวันอ้างการค้นพบใด ๆ
ที่ไม่อาจประสานให้สอดคล้องกับถ้อยแถลงของท่านได้ สัจธรรมทั้งสิ้น
ไม่ว่าจะในธรรมชาติหรือในการทรงสำแดง ย่อมสอดคล้องต้องกันกับตัวมันเองในทุกการสำแดงของมัน”

“ในพระวาระของพระเจ้า

มีคำถามมากมายถูกหยิบยกขึ้นซึ่งแม้แต่ปราชญ์ผู้ลึกซึ้งที่สุดก็ไม่อาจตอบได้เลย
ความสนใจถูกชี้ไปยังเรื่องเหล่านี้เพื่อสำแดงแก่เราว่า ยังมีอีกมากเพียงใด
แม้ท่ามกลางสิ่งสามัญแห่งชีวิตประจำวัน ซึ่งจิตใจอันจำกัดของมนุษย์
พร้อมด้วยสติปัญญาที่ตนอวดอ้างทั้งสิ้นนั้น ก็ไม่อาจเข้าใจได้อย่างถ่องแท้ครบถ้วน”

“กระนั้นก็ตาม บรรดานักวิทยาศาสตร์คิดว่าตนสามารถเข้าใจพระปัญญาของพระเจ้าได้
ทั้งในสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำหรืออาจทรงกระทำได้ ความคิดที่แพร่หลายอย่างยิ่งคือ
พระองค์ทรงถูกจำกัดไว้โดยกฎของพระองค์เอง มนุษย์ทั้งปวงเสหรือเพิกเฉยต่อการดำรงอยู่ของพระองค์
หรือไม่ก็คิดจะอธิบายทุกสิ่ง แม้กระทั่งการทรงงานแห่งพระวิญญาณของพระองค์เหนือจิตใจมนุษย์
และเขาเหล่านั้นก็หาได้ยำเกรงพระนามของพระองค์หรือเกรงกลัวในฤทธานุภาพของพระองค์อีกต่อไปไม่
พวกเขาไม่เชื่อในสิ่งเหนือธรรมชาติ เพราะไม่เข้าใจกฎของพระเจ้า หรือฤทธานุภาพอันไม่มีที่สิ้นสุดของพ
ระองค์ในการกระทำตามพระประสงค์ของพระองค์ผ่านทางกฎเหล่านั้น ตามที่ใช้กันโดยทั่วไป คำว่า
'กฎของธรรมชาติ'

ครอบคลุมถึงสิ่งที่มนุษย์สามารถค้นพบได้เกี่ยวกับกฎทั้งหลายที่ปกครองโลกฝ่ายกายภาพ;
แต่ความรู้ของพวกเขาช่างจำกัดเพียงใด

และขอบเขตอันกว้างใหญ่ที่ซึ่งพระเจ้าผู้สร้างสามารถทรงงานให้สอดคล้องกับกฎของพระองค์เอง
และกระนั้นก็ยังอยู่ไกลเกินความเข้าใจของสิ่งมีชีวิตอันจำกัด ช่างไพศาลเพียงใด!”

“หลายคนสั่งสอนว่าสสารมีพลังชีวิตอยู่ในตัว—ว่ามีการถ่ายทอดคุณสมบัติบางประการให้แก่สสาร

แล้วสสารนั้นก็ถูกปล่อยให้ทำงานด้วยพลังงานที่มีอยู่โดยกำเนิดของตนเอง;

และว่ากระบวนการทั้งหลายของธรรมชาติดำเนินไปอย่างสอดคล้องกับกฎที่ตายตัว

ซึ่งแม้แต่พระเจ้าเองก็ไม่อาจทรงแทรกแซงได้ นี่คือนิเวศศาสตร์เทียมเท็จ

และไม่ได้รับการยืนยันจากพระวาระของพระเจ้า ธรรมชาติเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าผู้สร้างของตน

พระเจ้าไม่ทรงล้มเลิกกฎของพระองค์ หรือทรงกระทำสิ่งที่ขัดต่อกฎเหล่านั้น

แต่พระองค์ทรงใช้กฎเหล่านั้นอย่างต่อเนื่องเป็นเครื่องมือของพระองค์ ธรรมชาติเป็นพยานถึงพระปัญญา

การสถิตอยู่ และพลังงานอันทรงฤทธิ์ซึ่งทำงานอยู่ในและผ่านกฎของธรรมชาติ

มีการทรงงานอย่างต่อเนื่องของพระบิดาและพระบุตรอยู่ในธรรมชาติ พระคริสต์ตรัสว่า

'พระบิดาของเรายังทรงทำงานอยู่จนถึงบัดนี้ และเราก็ทำงานอยู่ด้วย' ยอห์น 5:17”

“ชนเลวี ในบทเพลงสรรเสริญของพวกเขาที่บันทึกไว้โดยเนหะมีย์ ได้ร้องว่า 'พระองค์ คือพระองค์แต่ผู้เดียว

ทรงเป็นพระยาห์เวห์; พระองค์ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ ทั้งสวรรค์ชั้นฟ้าทั้งหลาย

พร้อมทั้งบริวารทั้งสิ้นของสวรรค์ แผ่นดินโลก และสรรพสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในนั้น ...

และพระองค์ทรงค้าชูสิ่งทั้งปวงเหล่านั้นไว้' เนหะมีย์ 9:6 ในส่วนที่เกี่ยวกับโลกนี้

พระราชกิจแห่งการทรงสร้างของพระเจ้าได้เสร็จสมบูรณ์แล้ว เพราะว่า

'พระราชกิจทั้งหลายได้สำเร็จแล้วตั้งแต่ทรงวางรากฐานของโลก' ฮีบรู 4:3

แต่ฤทธานุภาพของพระองค์ยังคงทรงกระทำอยู่ในการทรงค้าชูสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้างนั้นไว้

มิใช่เพราะกลไกที่ครั้งหนึ่งได้ถูกทำให้เคลื่อนไหวแล้วจะยังคงทำงานต่อไปด้วยพลังที่มีอยู่ในตัวของมันเอง

ชีพจรจึงเต้นและลมหายใจจึงติดตามลมหายใจ; หากแต่ทุกลมหายใจ ทุกการเต้นของหัวใจ

ล้วนเป็นพยานถึงการเอาพระทัยใส่อันแผ่พานอยู่ทุกแห่งของพระองค์ ผู้ซึ่ง 'เราทั้งหลายมีชีวิต ไหวตัว และเป็นอยู่ในพระองค์' กิจการ 17:28

มิใช่เพราะอำนาจที่มีอยู่ในตัวเองที่แผ่นดินโลกให้ผลอันอุดมของมันปีแล้วปีเล่า และยังคงโคจรรอบดวงอาทิตย์ต่อไป

พระหัตถ์ของพระเจ้าทรงนำดวงดาวเคราะห์ทั้งหลายและทรงรักษาให้คงอยู่ในตำแหน่งของมัน ในการเคลื่อนไปอย่างเป็นระเบียบผ่านฟากฟ้า พระองค์ 'ทรงนำบริวารของมันออกมาตามจำนวน; พระองค์ทรงเรียกมันทั้งหมดตามชื่อ ด้วยความยิ่งใหญ่แห่งฤทธานุภาพของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงเข้มแข็งในอำนาจ; ไม่มีสักดวงหนึ่งขาดไป' อีสยาห์ 40:26 โดยฤทธิ์เดชของพระองค์ พืชพรรณจึงเจริญงอกงาม ใบไม้จึงผลิขึ้น และดอกไม้จึงเบ่งบาน พระองค์ 'ทรงให้หญ้างอกขึ้นบนภูเขา' (สดุดี 147:8) และโดยพระองค์ หุบเขาทั้งหลายจึงเกิดผลอุดมสมบูรณ์ 'สัตว์ป่าทั้งสิ้นในป่า ... แสวงหาอาหารของมันจากพระเจ้า' และสิ่งมีชีวิตทุกชนิด ตั้งแต่แมลงที่เล็กที่สุดไปจนถึงมนุษย์ ต่างพึ่งพาการทรงดูแลด้วยพระญาณสอดส่องของพระองค์อยู่ทุกวัน ตามถ้อยคำอันงดงามของผู้ประพันธ์สดุดีว่า 'สิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้นคอยพระองค์.... เมื่อพระองค์ประทานให้ มันก็เก็บรวบรวม; เมื่อพระองค์ทรงเปิดพระหัตถ์ มันก็อิมด้วยของดี' สดุดี 104:20, 21, 27, 28 พระวาระของพระองค์ทรงควบคุมธาตุทั้งหลาย; พระองค์ทรงปกคลุมท้องฟ้าด้วยเมฆ และทรงเตรียมฝนไว้สำหรับแผ่นดินโลก 'พระองค์ประทานหิมะดุจขนแกะ; พระองค์ทรงโปรยน้ำค้างแข็งดุจเถ้า' สดุดี 147:16 'เมื่อพระองค์ทรงเปล่งพระสุรเสียง ก็มีน้ำมากมายในท้องฟ้าทั้งหลาย และพระองค์ทรงให้ไอระเหยลลอยขึ้นจากปลายพิภพ; พระองค์ทรงทำฟ้าแลบพร้อมกับฝน และทรงนำลมออกมาจากคลังของพระองค์' เยเรมีย์ 10:13."

"พระเจ้าทรงเป็นรากฐานของทุกสิ่ง วิทยาศาสตร์แท้ทั้งสิ้นสอดคล้องกับพระราชกิจของพระองค์ การศึกษาแท้ทั้งสิ้นนำไปสู่การเชื่อฟังต่อการปกครองของพระองค์ วิทยาศาสตร์เปิดเผยความอัศจรรย์ใหม่ ๆ ให้แก่สายตาของเรา มันทะยานสูงขึ้นและสำรวจความลึกใหม่ ๆ แต่จากการค้นคว้าของมันนั้น มิได้นำสิ่งใดออกมาที่ขัดแย้งกับการทรงสำแดงของพระเจ้า ความไม่รู้เขลาอาจพยายามสนับสนุนทัศนคติอันผิดเกี่ยวกับพระเจ้าโดยอ้างวิทยาศาสตร์ แต่หนังสือแห่งธรรมชาติและพระวาระลายลักษณ์อักษรต่างให้ความกระจ่างแก่กันและกัน ดังนั้นเราจึงถูกนำไปให้ถวายการนมัสการแด่พระเจ้าผู้ทรงสร้าง และให้มีความไว้วางใจอย่างมีความเข้าใจในพระวาระของพระองค์" Patriarchs and Prophets, 113-115.